

[Jørgen Jørgensen.]

derpaa begyndte med det nye Forslag, efter at Gældsudvalgets Forslag var strandet, og maatte gøre de Indrømmelser, der var nødvendige for at opnaa Tilslutning i Rigsdagen, saa at der var Mulighed for at faa Forslaget gennemført, saa viste det sig, at de Indrømmelser, vi maatte gøre, havde forringet Forslaget i den Grad, at ingen Pengeinstitutter vilde befordre dette Forslag gennemført med den Støtte, som var nødvendig, for at det kunde føres ud i Livet.

Tilbage blev da Spørgsmaalet, om man var i Stand til, efter at den samlede Konvertering var strandet, at bøde paa de Vanskeligheder, der opstod derved for en hel Række Debitorer, der havde Henstand, og som vilde være meget vanskeligt stillet, saafremt denne Henstand nu skulde udredes; og de Bestemmelser i Ændringsforslaget, der vedrører Mulighederne for at lette Vilkaarene for Afdrag af Henstandsbeløb og af Restancer, tror jeg, man fra alle Sider vil erkende er noget værd over for de Folk, der er vanskeligt stillet. Jeg tror navnlig, at hvis Kreditforeningerne i betydeligt Omfang vilde anvende deres Ret til at omskrive Restgæld til Hovedstol, vilde de derigennem give danske Landmænd en Haandsrækning, som er haardt tiltrængt for manges Vedkommende.

Det er beklageligt, at den Bestemmelse om Fastsættelse af Renten for Andenprioriteter, som stod i Forslaget i Efteraaret, og som ogsaa stod i det Forslag, der blev forelagt i November, og som der var givet Tilslutning til af Venstre og Konservative i den samlede Konverteringsplan, denne Fastsættelse af Udlaansrenten til 4 og $4\frac{1}{2}$ pCt., nu ikke har Mulighed for at kunne gennemføres. Det vilde have været af meget stor Betydning for mange Landmænd, der sidder med en Prioritet til en tidligere Bjer eller til en Bank, om man havde faaet denne Rente for Andenprioriteten nedsat til 4 eller $4\frac{1}{2}$ pCt.

Som Erstatning for denne Bestemmelse er der i Forslaget her indført en Ret til at kunne opsiges den Slags Laan, og det kan naturligvis i visse Tilfælde have sin Betydning for de Debitorer, der er i Stand til at skaffe sig et billigere Laan andetsteds. Men det vil selvfølgelig ikke have samme Betydning for de daarligst stillede Debitorer, som denne Maksimumsrente for Andenprioriteter vilde have haft, saafremt det var gennemført, som foreslaaet i Forslaget i Efteraaret og som foreslaaet i den

samlede Konverteringsplan, som de fire Partier var enige om.

I Forslaget, der var forelagt, var der i Bestemmelserne om Forlængelse af Loven om Fastsættelse af Indlaansrenten tillige indsat en Bestemmelse, der gav Handelsministeren Beføjelse til at skride ind over for Pengeinstitutter, der i for høj Grad udnyttede Muligheden af at tage store Renter af deres Udlaan, en Beføjelse, der svarer til, hvad der findes i den norske Lovgivning om et vist Tilsyn med Bankernes Pengepolitik.

Under Forhandlingerne i Udvalget er der nu fra Venstres Side stillet Forslag om en maksimal Udlaansrente paa $5\frac{1}{2}$ pCt. Det er allerede tidligere i Dag omtalt, at dette efter al Sandsynlighed vilde medføre, at mange Laantagere, der i Øjeblikket kun betaler en lavere Rente, 4 eller $4\frac{1}{2}$ pCt., vilde faa deres Rente sat op, medens det paa samme Tid meget let kunde føre med sig, at andre, og maaske navnlig større Erhvervsvirksomheder i Byerne, der arbejder med løs Kapital, med Veksler og Kassekreditter, ikke vilde være i Stand til at blive finansieret i det Omfang, som var ønskeligt og nødvendigt.

Naar det ærede Medlem Hr. Clausager her i Dag har sagt, at vi fra Regeringspartierne Side nu endelig havde givet Tilslutning til Venstres Krav om Fastsættelse af Udlaansrenten, saa maa jeg sige, at jeg kender ikke noget Fortilfælde, hvor Venstre har stillet Forslag om, at Udlaansrenten skulde fastsættes, og hvor Regeringspartierne er gaaet imod. Det eneste, Venstre i saa Henseende har foretaget sig, er, at man i Landstinget i Efteraaret antydede noget i den Retning, og de to Regeringspartier gav dengang Tilslutning til, at man rørte ved Spørgsmaalet, og i det Forslag, der blev fremsat af Handelsministeren, var der givet Udtryk for nøjagtigt det samme. Men den Fremgangsmaade, Venstre har valgt, det Forslag, de har stillet, mener jeg ikke vil være til Gavn for Debitorerne. Vi vil tro, at det i mange Tilfælde vil føre med sig en højere Rente for adskillige Debitorer, end de har nu, og at det vilde kunne volde visse Vanskeligheder for Virksomheder, der er henvist til at arbejde i væsentlig Grad med Kapital, hvoraf der kræves en højere Rente end den, her er Tale om.

Men vi er ganske enige i, at den For tjeneste, som Bankerne visse Steder har, i højere Grad burde komme Laantagerne til gode. Der er Banker, der har indført i deres Vedtægter, at deres Aktieejere, deres